

te zaam openbaringen zijn van één eeuwig Raadsbesluit van den Alwizen en Almachtigen God.

Die Raad Gods, dat Besluit des HEEREN wordt aldus omschreven: „de eeuwige, vrijwillige, wijze, onafhankelijke en onveranderlijke vaststelling Gods van alles wat in den tijd geschiedt, of uit te werken of toe te laten, en zoowel het een als het ander te besturen tot Zijne eere en der uitverkorenen zaligheid.” Zoo was vanouds der Gereformeerden definitie. Ze is schoon en treffend juist.

Een eeuwige vaststelling door den Alwizen en Almachtigen God van alles wat in den tijd geschiedt. Met deze nadere clause, dat het alles uitloopt tot eere en verheerlijking van den Name des HEEREN, en tot welzijn der uitverkorenen.

Van *alles* wat in den tijd geschiedt. Daar mag niets aan onttrokken worden. Want daar geschiedt in den tijd nooit iets, niet het minste, of het is in de eeuwigheid beraadslaagd en besloten.

Het scheppingsplan en het verlossingsplan beide liggen in dien Raad vast. Al wat natuur en genade aanbelangt ligt onder het Besluit. De Raad Gods als zoodanig omvat in absoluten zin *alles*, en de Raad des Vredes, in onderscheiding daarvan afzonderlijk genoemd, ziet op de gedachten des heils in Christus voor des HEEREN eeuwig erfvolk.

Bekend is Paulus' uitspraak op den Areopagus tot de mannen van Athene, toen hij betreffende het doen Gods ook dit zeide: „bescheiden hebbende de tijden te voren verordineerd en de bepaling van hunne woning.” (Hand. 17: 26.) Hier wordt dus met letterlijke woorden geleerd, dat te voren bescheiden en verordineerd is niet alleen de tijd wanneer we leven zouden, maar dat zelfs de plaats onzer woning is bepaald.

Dit doet denken aan de woorden van Job 14: 5: „dewijl